

# ● **ένθετο/Μιλώντας για τη γειτονιά μας**

► **Γιάννης Ραχιώτης\***

## «Η επίθεση των ΗΠΑ δεν ήταν μια τρέλα που εκτονώθηκε»

**Η** άνδρη δολοφονία του Σουλεϊμανί δεν ήταν ούτε ένας παράλογος τακτικισμός του Τραμπ, ούτε μεμονωμένη κίνηση. Αυτό φαίνεται μεταξύ άλλων από το γεγονός ότι τα χαράματα της 3ης Ιανουαρίου, ελάχιστες ώρες μετά τη δολοφονία, ο Τζο Μπάιντεν, ο αντίπαλος του Τραμπ από το Δημοκρατικό Κόμμα, είχε κάνει δήλωση στήριξης παρόλο που η Αμερική βρίσκεται σε προεκλογική περίοδο. Την ίδια μέρα έκανε ανάλογη δήλωση ο Τζόνσον και όλοι οι Αγγλοσάξονες ηγέτες – δηλαδή ο στενός πυρήνας της Δύσης, αυτοί που διοικούν τα δυτικά πράγματα. Μέσα σε μερικές μέρες το Συμβούλιο του ΝΑΤΟ έβγαλε επίσης ομόφωνη απόφαση στήριξης της δολοφονίας του Σουλεϊμανί από τον Τραμπ.

Το μπλοκ είναι σαφές και ενιαίο σ' αυτά τα ζητήματα! Ακόμη, δεν πρέπει να ξεχνά κανείς ότι όταν μιλάμε για το ΝΑΤΟ περίπου μιλάμε και για την Ε.Ε.: τα κράτη μέλη ταυτίζονται, με πολύ λίγες διαφοροποιήσεις. Δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι διχασμένοι. Τέλος, η σειρά των αμερικανικών ενεργειών που ακολούθησε αμέσως μετά τη δολοφονία του Σουλεϊμανί δείχνει ότι είχε γίνει μια συντονισμένη προετοιμασία συνολικά από το αμερικανικό πολιτικό σύστημα, θα έλεγα και ευρύτερα από τις δυτικές δυνάμεις. Η δολοφονία συνιστά κλιμάκωση της επιθετικότητας των

ΗΠΑ προς το Ιράν, αλλά και μία ευθεία απειλή προς το Ιράκ, που του υπενθυμίζει μ' έναν τρόπο ότι είναι de facto κατεχόμενο.

### Στόχος η συντριβή του άξονα της Αντίστασης

Μπορεί να θεωρεί κάποιος ότι η Αμερική είναι σε ύφεση, ότι τελειώνει ο αμερικανικός αιώνας, ότι οι Αμερικάνοι ετοιμάζονται να φύγουν από τη Μέση Ανατολή. Όμως τα πράγματα αποδεικνύουν ότι μπορούν να κλιμακώσουν την ένταση. Και κλιμακώνουν με έναν πολύ σκληρό τρόπο, που βάζει σε κίνδυνο όχι μόνο την ύπαρξη μιας σειράς λαών της Μέσης Ανατολής, αλλά και το στάτους στο οποίο ζούμε εμείς, που υποτίθεται ότι είμαστε οι σύμμαχοί τους στην περιφέρεια του ΝΑΤΟ και της Ευρώπης. Η τελευταία επίθεση δεν ήρθε ως κεραυνός εν αιθρία. Οι Αμερικανοί μαζί με το Ισραήλ έχουν επιτεθεί επανειλημμένα κατά των ιρανικών στρατευμάτων, ιδίως αυτών που βρίσκονται στις χώρες του άξονα της αντίστασης (Λίβανος, Συρία, Ιράκ, Υεμένη), και η αιμορραγία των Ιρανών για τη βοήθεια που τους προσφέρουν είναι συστηματική. Πρόκειται για μείζονα κλιμάκωση, όχι για μια τρέλα που εκτονώθηκε. Τίποτα δεν δείχνει ότι ήταν ένα μεμονωμένο γεγονός, και όλα αυτά δεν είναι άσχετα με την ταύτιση των

ΗΠΑ με το Ισραήλ. Επί Τραμπ, αν άλλαξε κάτι, είναι ότι η ταύτιση των αμερικανικών και των ισραηλινών συμφερόντων όσον αφορά τη Μέση Ανατολή και την Αφρική έγινε πλήρης. Δεν υπάρχει διαφορά, ούτε σε επιμέρους ούτε σε δευτερεύοντα τακτικά ζητήματα. Τι στόχο έχει η τωρινή κλιμάκωση; Ο άμεσος στόχος, τον οποίο υπηρετούν οι ΗΠΑ και το Ισραήλ με τις ενέργειές τους, είναι η εξαφάνιση του Ιράν από τις χώρες του άξονα της Αντίστασης. Αυτό είναι το πρώτο που επιδιώκουν με αυτά τα χτυπήματα: να μείνουν μόνες τους οι χώρες της Αντίστασης και αμέσως μετά, βεβαίως, να συντριβούν. Διότι καμία από αυτές δεν μπορεί να αντέξει χωρίς τη βοήθεια του Ιράν. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ το αντιλαμβάνονται με σαφήνεια, και γι' αυτό δεν διαπραγματεύονται με το Ιράν. Σκοτώνουν. Μπορούν να συζητήσουν με όλους τους άλλους αντίπαλους παίκτες – με τους Ιρανούς όχι. Αν πάλι συντριβεί πρώτα ο άξονας της Αντίστασης, μετά θα έρθει η σειρά του ίδιου του Ιράν. Άρα ή θα αντέξουν όλοι μαζί, ή κανείς...

### Πλήγμα στην απόπειρα ανεξαρτητοποίησης του Ιράκ

Δυο κουβέντες ειδικότερα για το Ιράκ. Η δολοφονία μιας ξένης προσωπικότητας πρώτου μεγέθους που βρισκόταν σε επίσημη επίσκεψη εκεί είναι ευθεία προσβολή της κυριαρχίας του. Οι Αμερικανοί όμως δεν έχουν την ίδια γνώμη: αντιμετωπίζουν λίγο-πολύ το Ιράκ ως μια στρατιωτική τους βάση. Και θεωρούν την κυβέρνησή του κάτι σαν τοπική διοίκηση μιας αποικίας τους. Διατηρούν 5.200 στρατιωτικούς στο έδαφος του Ιράκ, με μία ισχυρή αεροπορική δύναμη, η οποία παίζει (σε συνδυασμό με την αεροπορία και τις πυραυλικές δυνάμεις του Ισραήλ) αποφασιστικό ρόλο στα πράγματα της περιοχής. Το Ιράκ είναι και κάτι παραπάνω από απέραντη αμερικανική στρατιωτική βάση: είναι μια κατεστραμμένη χώρα, αλλά πολύ πλούσια σε πετρέλαιο, με μια ηγεσία η οποία προσπαθεί να απογαλακτιστεί σήμερα από τους Αμερικανούς και να ξαναχτίσει τη χώρα.

Προχθές το ιρακινό κοινοβούλιο απαίτησε από τους Αμερικανούς να

τα μαζέψουν και να φύγουν από τη χώρα. Όπως ο ίδιος ο πρωθυπουργός του Ιράκ είπε στο κοινοβούλιο, είχε προηγηθεί αίτημά του προς τον Τραμπ να βοηθήσουν οι ΗΠΑ στην ανοικοδόμηση της χώρας αφού οι ΗΠΑ την κατέστρεψαν κι ο Τραμπ απάντησε ότι, για να το κάνουν, θέλουν το 50% των εσόδων του πετρελαίου. «Μετά από αυτό κατάλαβα ότι πρέπει να πάω στην Κίνα» σχολίασε ο ίδιος. Όντως πήγε στην Κίνα τον περασμένο Σεπτέμβριο, και υπέγραψε πολλές εμπορικές συμφωνίες. Όπως ο ίδιος είπε προχθές στο κοινοβούλιο, μόλις επέστρεψε από την Κίνα του τηλεφώνησε ο Τραμπ και του ζήτησε να ακυρώσει τις συμφωνίες, διαφορετικά θα αντιμετωπίσει αντικυβερνητικές ταραχές. Αρνήθηκε να συμμορφωθεί, και αμέσως μετά, τον Οκτώβριο, ξέσπασαν οι διαδηλώσεις. Μετά από λίγες μέρες ο Τραμπ τον προειδοποίησε πάλι ότι το επόμενο βήμα θα είναι να υπάρξουν ελεύθεροι σκοπευτές που θα βάλλουν εναντίον και των δύο πλευρών. Έτσι κι έγινε: Σε περίπου 250 ανέρχονται οι νεκροί... Παρ' όλα αυτά επέμειναν να μην ακυρώνουν τις συμφωνίες με την Κίνα, και τότε πλέον, σε τρίτη τηλεφωνική επαφή, απειλήθηκαν προσωπικά ο πρωθυπουργός και ο υπουργός Άμυνας – ο οποίος μάλιστα δήλωσε και δημόσια ότι δέχονται πιέσεις από τρίτη χώρα να διακόψουν τις όποιες οικονομικές σχέσεις με την Κίνα. Έτσι παίζεται το παιχνίδι σήμερα. Μετά από αυτά βέβαια ο πρωθυπουργός παραιτήθηκε, παραμένοντας ως υπηρεσιακός. Παρ' όλα αυτά το κοινοβούλιο βρήκε το θάρρος να ζητήσει να φύγουν, και μένει να δούμε τώρα τι θα γίνει: οι Αμερικανοί δήλωσαν ότι δεν συζητούν καν τέτοιο θέμα με την ιρακινή κυβέρνηση.

### Έγκλημα βάσει και του διεθνούς δικαίου

Πρωτ' απ' όλα η δολοφονία του Σουλεϊμανί από τις ΗΠΑ συνιστά μείζονα πολιτική πρόκληση απέναντι σε όλες τις χώρες της περιοχής. Μιλάμε για δολοφονία διότι αυτή η ενέργεια είναι έγκλημα βάσει του διεθνούς αλλά και του κοινού δικαίου: Πρόκειται για το έγκλημα που στο καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου αποκαλείται «έγκλημα της επίθεσης». Η δολοφονία ανώτερου κρατικού παράγοντα με εντολή αρχηγού άλλου κράτους συνιστά αυτό ακριβώς το έγκλημα. Ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ επιτρέπει στρατιωτικές ενέργειες κατά ενός κράτους σε δύο μόνο περιπτώσεις: πρώτον, σαν αυ-

συνέχεια στη σελ.20

✓ **Ο άμεσος στόχος των ΗΠΑ και του Ισραήλ είναι η εξαφάνιση της παρουσίας του Ιράν από τις χώρες του άξονα της Αντίστασης, ώστε να μείνουν μόνες και αβοήθητες και αμέσως μετά, βεβαίως, να συντριβούν**

